

18 Februarie

**Duminica a XVII a după Cincizecime. A
Cananeencei. Cel între sfinți părinte Leon, papa
Romei.**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și într-un nume Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,
în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,

de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

A adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestrucăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 4

Predicarea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând neascultarea strămoșilor, apostolilor, laudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfântului, glas 8

Îndreptător al credinței, învățător al evlaviei și al curăției, și luminătorule al lumii, frumusețea călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Leon, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat.

Alăută a Spiritului, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***Troparul Născătoarei, Al învierii, glas
8***

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 4, din Octoih

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea Îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului Raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de pătimire a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat și cei din iad toți au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște și, după naștere, rămâne iarăși fecioară.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 4, din Octoih

Înviat-ai ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta întru Învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții, arătat-ai, Îndurate, tuturor, Învierea. Pentru aceasta, Te și mărim, Cel ce singur ești iubitor de oameni.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Dintru înălțimile de sus coborându-se Gabriel și la piatră venind, unde era Piatra vieții, în veșminte albe fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plâneau: Încetați voi tânguirea cea cu plângere, cele ce aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Acela pe Care Îl căutați cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte este hrănit Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, cea cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, laudându-te, te măresc.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine

pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 4

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 4

Antifonul I

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul II

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și mie să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-l întristează.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul III

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a

înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 4

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Stih: **D**umnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. **(Ps. 43, 1)**

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, dreți să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a IV-a. Evanghelia după Luca (24, 1-12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt și, intrând, nu au găsit trupul Domnului Isus. Dar, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Atunci ele, înfricoșându-se, și-au plecat fața la pământ. Ei însă au zis către ele: Pentru ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a spus vouă, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învie. Atunci ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și, întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria lui Iacob și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Dar spusele femeilor au părut înaintea lor ca o minciună și nu le-au crezut. Însă Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă

Învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale

sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale celui între sfinți părinte Leon, papa Romei și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 4, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul sfântului părinte Leon, papa
Romei, din Minei, glas 8.
Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas
4**

**Canonul Învierii glasului 4
Cântarea I, glas 4**

Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate,
pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu
mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui
Amalic în pustiu a biruit.

Înălțatu-Te-ai, îndreptând căderea noastră,
pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea
cea prin lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca
un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai
fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate
umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cutremuratu-s-au popoarele, tulburatu-s-au neamurile, iar împărățiile cele puternice s-au plecat de frica nașterii tale, Curată; că a venit Împăratul meu, a zdrobit pe tiranul și lumea din stricăciune a răscumpărat.

Hristos, Cel ce locuiește întru cei de sus, coborându-Se la oameni, Și-a sfințit locașul Său și neclintit l-a arătat; că singură ceea ce a născut pe Ziditorul a rămas după naștere odor al fecioriei.

Canonul sfântului

Sfînțindu-te cu ungera preoției, Preafericite, o ai împodobit pe dânsa cu feluri de bunătăți, Prealăudate.

Ca pe un strugur copt storcându-ți cugetul, ai pus înaintea tuturor pahar de veselie al înțelepciunii tale, Părinte.

Făcutu-te-ai moștenitor scaunului Apostolului Petru, purtându-te cu gândul lui, și cu râvna credinței, purtătorule de Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu strălucirea dogmelor tale, ai risipit norul cel prea întunecos al eresurilor, Ierarhe al Domnului, de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind osândit cel întâi zidit pentru călcarea poruncii, l-ai mântuit Maica lui Dumnezeu, Preacurată, născând pe Mântuitorul.

**Cântarea I a a Catavasiilor Născătoarei de
Dumnezeu, glas 4**

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Pomul vieții, vița cea cerească și adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băutura dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoșător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, și ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupește S-a sculat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ființa omenească se curățește prin tine, împreunându-se cu focul dumnezeiesc cel mistuitor, ca o azimă de pâine cocându-se întru tine, Preacurată Fecioară, cu Cel ce și pe tine nevătămată te-a păzit.

Cine este aceasta, care cu adevărat este aproape de Dumnezeu, ca singura care este mai presus decât toate cetele îngerilor? Ceea ce singură strălucește întru frumusețea fecioriei, ca o Maică a Celui ce stăpânește toate.

Canonul sfântului

Stâlp al dreptei credințe, cu osârdie aducând ai ridicat la Biserica lui Hristos, preaînțelepte Leone, care ținându-l, risipește cetele și adunările cele fără de Dumnezeu ale ereticilor.

Umplându-te de ceresc și dumnezeiesc Dar, stai întru ajutor Părinte pentru dogmele Bisericii, luptându-te cu toate hulitoarele limbi ale ereticilor celor fără de Dumnezeu, mărite Leone prefericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminându-te Cuvioase cu lumina cea prealuminată, ai arătat Cuvântul omenirii celei

negrăite și dumnezeiești, zicând: Că îndoită este firea lui și lucrarea lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Înfrumusețatu-te-ai ca o mireasă cu frumusețile fecioriei, plină de daruri Fecioară, Maică nenuntită, că decât toată zidirea tu te-ai umplut de daruri, ca una ce ai născut pe Cuvântul cel pricinuitoare tuturor.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întăraște-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna sfântului, glas 3

Strălucind cu dumnezeieștile dogme, ai răsărit lumii lumina drepte credințe, întunericul eresurilor l-ai micșorat, Fericite, și mutându-te din viață, ai locuit în lumina cea neînserată, Leone Cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***Sedealna Născătoarei de Dumnezeu,
glas 3***

Dumnezeiesc cort te-ai făcut Cuvântului, singură Preacurată Fecioară Maică, cu curăția fiind mai presus de îngerii. Pe mine care decât toți m-am făcut țărână, de păcatele trupului curățește-mă cu rugăciunile tale, Preacurată, prin apele cele dumnezeiești, dându-mi mare milă.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat într-o rănduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup,

pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără păcat și de viață făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Împreună cu oamenii a locuit, văzut făcându-Se Cel nevăzut, rămânând în chipul Dumnezeirii celei necuprinse și luând chipul cel străin din tine, Fecioară; mântuiește pe cei ce te știu pe tine, Curată Maică a lui Dumnezeu.

Primit-a Fecioara întru materie pe Cel fără materie, întru împărtășirea materiei, pe Cel ce S-a făcut dintr-înșă prunc. Pentru aceasta, Cel Unul este cunoscut în două firi: Dumnezeu purtător de trup și om mai presus de ființă.

Canonul sfântului

Cuvinte, din munte umbros, din una
Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiască
vedere, Proorocul mai-nainte a cunoscut că vrei să
Te întrupezi. Și cutremurându-se mărea puterea
Ta.

Leu cu adevărat te-ai arătat, Preafericite,
gonind vulpile cele tulburătoare, și cu răcnetul cel
împărătesc spăimântezi gândurile celor
fărădelege.

Cu năvălirile dogmelor tale ai ascuns urmele
eresurilor celor de Dumnezeu urâte, urmând
adevărul cel ascuns, învățătorule de cele sfinte,
Preacinstite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Zori despre apus ai răsărit, de trei ori
fericite, trimițând ca niște raze către Biserică
cartea dogmelor buneii credințe, de Dumnezeu
cugetătorule, și luminând sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Omoară pornirile patimilor mele Fecioară. Încetează preabună, tulburarea greșelilor, pierzând viforul păcatului, cu liniștea ta Născătoare de Dumnezeu.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Tu, Doamne al meu, luminează în lume ai venit, luminează sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai coborât; Tu ai înălțat firea omenească cea căzută, pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greșelilor mele, Tu ai dezlegat durerile morții, Îndurate, cu învierea Ta cea dumnezeiască.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Casă a măririi, munte sfânt al lui Dumnezeu, Mireasă curată, cămară, biserică a sfințeniei și rai de veșnică desfătare, te-a lucrat nouă pe tine Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit în tine.

Trup din sângele cel fecioresc ai luat, Hristoase, fără de sămânță, preacurat și ipostatic, cuvântător, voitor, Însuși stăpânitor și Însuși puternic.

Canonul sfântului

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă; și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Propovăduitor te-ai făcut lucrărilor celor îndoite ale Mântuitorului Hristos, Fericite, căci ai zis, că lucrează întru amândouă firile aceea, ce are fiecare cu împărtășirea celeilalte ce era împreună, cugetătorule de Dumnezeu, Ierarhe.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cunoscut-ai pe Cuvântul, că este întocmai la o putere cu Tatăl. Și că S-a făcut trup, ai crezut de trei ori fericite, și ai propovăduit, că lucrează amândouă osebirile după potriiva trupului, și a Dumnezeirii fără amestecare și fără schimbare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Taina cea mai-nainte de toți vecii, ce era cunoscută numai lui Dumnezeu a Se face Om, Cel

ce stăpânește toate zidirile, și a Se întrupa fără schimbare, s-a văzut acum, că și a luat săvârșirea din tine Fecioară.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțele pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire.

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins și luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din înălțime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt, Hristoase, și pe toți vrăjmașii i-ai risipit cu dumnezeiască puterea Ta, și pe toate de veselie le-ai umplut, ca un Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De demult m-a amăgit șarpele și m-a omorât prin strămoșa mea Eva; iar acum, Curată, Cel ce m-a zidit m-a chemat prin tine, din stricăciune.

Adâncul îndurării te-a arătat pe tine, Fecioară, în chip negrăit, adânc ales al minunilor; că din tine, prin fulgerul Dumnezeirii, a strălucit mărgăritarul Hristos.

Canonul sfântului

Cel de acum următorul cinstului Petru, și îmbogățit cu scaunul cel mai de sus al aceluia, care având râvnă fierbinte, cu îndemnarea dumnezeiască alcătuieste carte, care risipește frământătura și amestecarea eresurilor celor tulburătoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Un Fiu și Domn pe Hristos, Care mai-nainte de veci S-a născut din Tatăl, și pentru noi S-a născut din Fecioară, și S-a arătat de o fire cu noi, pe Acela L-ai propovăduit mai presus de fire; slujitorule al celor negrăite, de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine Preacurată, noi credincioșii mărturisindu-te a fi pricinuitoare mântuirii noastre, strigăm: Bucură-te Fecioară Mireasă. Bucură-te muntele lui Dumnezeu cel umbros, că tu ai izvorât lumii bucuria cea cu adevărat nesfârșită.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor

Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii

lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărintd pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Mântuitorul și Răscumpărătorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii, porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi.

Icosul

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce a înviat din morți a treia zi, și porțile morții astăzi le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morții l-a tocit și pe Adam dimpreună cu Eva i-a eliberat, să-L laudăm toți pământenii, cu mulțumire strigându-I cântare cu dinadinsul. Că EI însuși, ca un singur Dumnezeu puternic și Stăpân, a înviat a treia zi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a optsprezecea, Duminica a XVII a după Cincizecime, amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Leon, Papă al Romei.

Pentru ale lui rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat ești în Biserica măririi Tale, Doamne!

La nesticăciune iarăși a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulțumire cântând: Binecuvântat ești în Biserica măririi tale, Doamne!

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul, cu adevărat, și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Focul cel din inimă al dorului Fecioarei, mă trage spre cântare, ca să strig Maicii și Fecioarei: Binecuvântată, Domnul îngerilor este cu tine.

Mai înaltă decât fapăturile te-ai arătat, ca una care ai născut pe Făcătorul și Domnul; pentru aceasta, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Binecuvântată, Domnul puterilor este cu tine.

Canonul sfântului

Tinerii evrei, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Genelor nu ți-ai dat somn, până ce ai smuls din rădăcină rătăcirea lui Eutihie celui fără de minte, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Un Ipostas în două firi, teologhisind pe Hristos, cu două lucrări și cu două voini, acum cântă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum scap la tine Maica lui Dumnezeu, fiind legat strâns cu lanțurile greșelilor mele. Pentru milostivirea milei mântuiește-mă, pe cel ce-ți strig: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, Preacurată.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mâinile întinzându-Ți pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat și ai arătat o Biserică laudându-Te pe Tine, Stăpâne, a celor de pe pământ și din cer, care cântă cu un glas: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii îngerul care strigă: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pe Domnul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce te-a zidit din coasta lui Adam, din fecioria ta S-a întrupat Domnul tuturor, pe Care laudându-L, strigăm: Toate lucrurile laudați și binecuvântați pe Domnul.

În cort Avraam a văzut taina cea din tine, Născătoare de Dumnezeu; că pe Fiul tău neîntrupat L-a primit, cântând: Toate lucrurile laudați și binecuvântați pe Domnul.

Canonul sfântului

Ca un soare cu totul luminos, de la apus ai răsărit, care lucru grăitorule de Dumnezeu arătat este străin, că de față ai uscat amestecarea și tulburarea lui Eutihie, și ai tăiat osebirea lui Nestorie, învățând să creadă într-un Hristos în două firi, neosebit, neschimbat și neamestecat.

Îndemnându-te de Dumnezeu, ai însemnat învățăturile buneii credințe ca pe niște lespezi scrise de Dumnezeu, arătându-Ie la dumnezeiescul popor, și la Sinodul cinstiților învățători ca un al doilea Moise, strigând: Preoți laudați, tineri binecuvântați, noroadă preainălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Întrupat ai cunoscut, Cuvioase, pe Cuvântul Tatălui, Cel mai-nainte neîntrupat, Unul-Născut fără de începere, sub vreme pe Cel mai presus de vreme, însă cuprins după trup iar ca un Ziditor

necuprins, înveți strigând: Preoți binecuvântați, noroade preainălțați pe Hristos în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu îmbrăcămintea trupului S-a întrupat Dumnezeu din sângiurile tale Preacurată, Cel ce a luminat Cerul cu frumusețile luminătorilor, cu soarele și cu luna, arătându-te pe tine alt Cer însuflețit. Pe Care tinerii bine-L cuvântează, preoții Îl laudă, popoarele Îl preainălță întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

*Stih: **Să** lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către*

părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.

Tu întreg pe mine întreg m-ai luat întru împreunare neamestecată, Dumnezeul meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea Ta cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și giulgiurile cele de Dumnezeu purtate deșarte, la

Învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ca pe un crin te vedem pe tine cu porfira Spiritului celui dumnezeiesc vopsită, Preacurată, în mijlocul spinilor strălucind, și de bună mireasmă umplând pe cei ce din inimă te măresc.

Firea omenească cea pieritoare luând-o din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel fără stricăciune întru Sine a arătat-o nepieritoare, din milostivire; pentru aceasta, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Canonul sfântului

Strălucești acum învățătorule de tainele lui Hristos, fiind împodobit cu cununa bunei credințe, și ca un preot credincios ești adevărat îmbrăcat cu dreptate, dănuind în raiul desfătării, dumnezeiescule; neîncetat roagă pe Stăpânul pentru turma ta.

Unde sunt acum șederile cele mai de sus și scaunele, și cetele Patriarhilor, acolo tu după vrednicie, te-ai sălășluit Părinte Leone, preafericite, ca un adevărat Patriarh, fiind luminat cu credința și cu Darul. Pentru aceasta toți pururea te fericism.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Depărtându-te de viforul vieții te-ai apropiat de Hristos, Leone prea-alesule, odihnindu-te în locul verdeții, unde este râul desfătării, și lumina cea neînserată, și veselia cea nespusă și bucuria cea veșnică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Viață ajunsă la vreme îmi culeg nefăcându-mi-se stricăciune de pomul cunoștinței. Că tu Preacurată ai odrăslit pe Hristos, Pomul vieții, Care a dat a cunoaște toți intrările vieții. Pentru aceasta Preacurată, pe tine Născătoare de Dumnezeu credincioșii te mărim.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, laudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IV-a. A Învierii

Cu fapte bune luminându-ne, să vedem pe bărbații, cei ce stau la mormântul cel de viață purtător, în veșminte stră-lucitoare, și pe purtătoarele de mir plecându-și fața la pământ; învierea celui ce stăpânește cerurile să o cunoaștem, și la viața cea în mormânt să alergăm cu Petru, și de ceea ce s-a făcut minunându-ne, să așteptăm, să vedem pe Hristos.

A Născătoarei

Bucurați-vă, zicând, ai schimbat întristarea strămoșilor, Doamne, aducând în lume bucuria învierii tale. De aceea, Dătătorule de viață, pentru aceea ce te-a născut, trimite lumina care luminează inimile, lumina milelor tale, ca să-ți

strigăm ție: iubitorule de oameni Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

La Stichoavnă
(Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii glasului 4, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărimea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, mărim învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai eliberat pe noi; și, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit; iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare, și cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Moarte ai primit cu trupul, dându-ne nouă nemurire Mântuitorule, și în mormânt te-ai sălășluit, ca să ne eliberezi pe noi din iad, împreună înviindu-ne cu Tine, pătimind cu adevărat ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm: Mărire Ție, Dătătorule de viață Doamne, unule Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Pietrele s-au despicat, Mântuitorule, când s-a înfipt crucea Ta în locul Căpățânii; înfricoșatu-s-au portarii iadului, când ai post pus în mormânt ca un mort; că, zdrobind puterea morții, celor morți, tuturor nestrăicaciune le-ai dăruit, prin învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii până Tai până la sfârșit. (Ps. 9, 32)

Dorit-au femeile să vadă învierea Ta, Hristoase Dumnezeule. Venit-au, luând-o înainte Maria Magdalena, aflat-au piatra răsturnată de pe mormânt și pe înger șezând și grăind: Ce căutați pe Cel viu între cei morți? Înviat-a ca un Dumnezeu ca să mântuiască toate.

Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Unde este Isus pe care v-ați închipuit că-L veți păzi? Spuneți, iudeilor, unde este Cel pe care L-ați pus în mormânt, piatra pecetluind? Dați pe Cel mort, voi care v-ați lepădat de Viață; dați pe Cel îngropat sau credeți Celui ce a înviat. Căci, chiar de veți tăinui voi învierea Domnului, pietrele vor striga, mai ales cea răsturnată de pe mormânt. Mare este mila Ta, mare este taina rânduiei Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a IV a. A Învierii. Glas 4

Foarte de dimineață era, și femeile au venit la mormântul tău, Hristoase; și trupul cel dorit nu l-au aflat; pentru aceasta nedumerindu-se ele, cei

ce le-au stat înainte în veșminte strălucitoare, le-au zis: Ce căutați pe cel viu cu cei morți? A înviat, precum a spus mai înainte: de ce nu vă aduceți aminte de cuvintele lui? Căroră crezând, cele ce văzuseră au vestit; dar li s-a părut a fi minciună bunele vestiri; așa au fost încă târzii învățăceii; dar Petru a alergat, și văzând, a mărit întru sine minunile tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,

Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică

aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și

pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de

oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți părinte Leon, papa Romei a cărui pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.